

Bezinning

Drie mensen, van ergens .... van overal...

Op zoek naar licht, naar de zin van hun leven, naar wat de moeite waard is om voor op stap te gaan...

Ze zoeken het bij een man van aanzien, een koning, geëerd en gevreesd, in een schitterend paleis.

Maar die koning, zonder het zelf te beseffen – God heeft zo zijn eigen middelen om de mensen te krijgen waar hij ze wil hebben – zendt hen naar waar ze moeten zijn.

Ze komen aan bij eenvoudige lieden, rond een kind, nog onmondig en klein.

Het contrast met het paleis van de koning kon niet groter zijn.

Maar daar gaat het licht voor hen schijnen, daar ontdekken ze waar het echte leven zich afspeelt.

Het is niet waar fortuinen worden vergaard, waar macht wordt uitgeoefend, waar eretekens worden opgespeld.

Het is waar mensen in alle eenvoud van mekaar houden, en voor mekaar zorgen.

En er staat: ze gingen door de knieën, ze maakten zich klein.

En ze boden het kind geschenken aan: goud, wierook en mirre.

Niet toevallig goud, wierook en mirre.

Lezen we niet in het Hooglied: *Wat komt daar uit de woestijn, gehuld in wolken van rook, van geurige mirre en wierook? Het is de draagkoets van koning Salomo. (Hooglied 4,14)*

En bij de profeet Jesaja: *Sta op, Jerusalem: De volken en hun koningen zullen naar jou toe komen. De schatten van de zee en de rijkdommen van de volken zullen naar je toe gebracht worden. Uit Sheba zullen de mensen goud en wierook komen brengen. (Jesaja 60,5-6)*

Goud, wierook en mirre, ze zijn tekenen van welstand, en koninklijke macht, van menselijk succes:

- het goud, opgeslagen in de kluizen van wie welstand kent.
- de wierook dat naar machthebbers wordt toegezwaaid, om in hun gunst te komen.
- de mirre, het reukwerk waar de verwaanden zich zo graag in hullen.

Maar wat moest dat kind daarmee?

Was dat wel het gepaste geschenk?

Inderdaad, ze 'schonken' niet, maar ze 'stonden af'.

Ze legden ze voor de voeten van het kind om te tonen dat ze het begrepen hadden.

Het was tot hen doorgedrongen: de macht, de rijkdom en het aanzien, die we steeds hebben nagejaagd, zullen ons niet bieden waar we echt naar op zoek zijn.

Niet dat brengt licht in het leven. Niet daar moeten we naartoe.

Ze lieten hun goud, hun wierook en hun mirre bij het kind achter.

En ze keerden langs een andere weg terug naar huis.

Een weg die niet naar het paleis van Herodes leidde.

Ze waren andere mensen geworden. Geen drie 'koningen' meer, maar drie 'wijzen'.

Dienstbaarheid, zelfvergetenheid, zorgzaamheid waren nu hun geschenken geworden.

Ze hadden de echte koning van de Joden ontmoet.

priester Pierre